

יום חרש, אני אחיזה

liatofer.com

אני עושה את הצעד
הקטן שלי
בכל יום מחדש

היום היה יומה הראשון של ליעד בבית הספר החדש. בדרך היא הרגישה שלבה פועם במהירות, הכול היה חדש, המבנה, המורים והילדים.

"מה אם לא אמצא את הכיתה? ומה אם לא יהיה לי עם מי לשחק?" חשבה בדאגה.

אמא חייכה אליה ואמרה: "זה טבעי לחשוש מהתחלה חדשה. אומץ אינו אומר שלא מפחדים, אלא שמנסים גם כשחוששים."

ליעד נשמה עמוק ונכנסה לכיתה. היא ניגשה לילדה שישבה ליד אחד השולחנות ושאלה: "שלום, אפשר לשבת לידך?"

"כמובן! קוראים לי נועה," השיבה הילדה בחיך.

בהפסקה הן שיחקו יחד והכירו ילדים נוספים.

בסוף היום חייכה ליעד ואמרה: "אני שמחה שלא נתתי לחשש לעצור אותי. לפעמים צעד קטן של אומץ פותח דלת לדברים נפלאים."

שאלות

1. מדוע ליעד חששה בדרכה לבית הספר?

2. מה הסבירה אמא לליעד על אומץ?

3. מה עשתה ליעד לאחר שנכנסה לכיתה?

4. כיצד הגיבה נועה כאשר ליעד פנתה אליה?

5. מה למדה ליעד מהיום הראשון בבית הספר החדש?

6. כיצד עזר הצעד הקטן שעשתה ליעד לשנות את הרגשתה במהלך היום?

נקודה למחשבה...

לפעמים צעד קטן של אומץ
הוא כל מה שצריך כדי לפתוח דלת
להתחלות נפלאות.